

ning. Meningerne herom har været delte. Det synes imidlertid at være Opfattelsen i Skibsfartskredse, at en Fordeling af Bjergelønnen paa en eller anden Maade mellem Tidsbortfragteren og Tidsbefragteren er rimelig, og de sædvanlige Tidscertepartier indeholder som Regel en Bestemmelse om saadan Fordeling. I Overensstemmelse med hvad der synes at være det hyppigste Indhold af de nævnte Tidscertepartiklausuler, har man da bestemt, at den i Behold værende Bjergeløn, efter at Skibsførers og Mandskabs Andel er fradraget, bør, naar ikke andet er aftalt, deles mellem Bortfragteren og Befragteren. Hele denne Del af Bjergelønnen er imidlertid ikke at anse som Gevinst. Da nemlig Tidsfragten løber under hele Bjergningsforetagendet og saaledes dækker Bortfragterens Udgifter til Hyre og Underhold til Skibsfører og Mandskab, er ved Bjergningen Befragterens Omkostninger forøget i det mindste med denne Tidsfragt ligesom med et ved Bjergningen nødvendiggjort Forbrug af Maskinfornødenheder. Det er derfor bestemt, at disse Omkostninger skal godskrives Befragteren, forinden Fordelingen mellem Tidsbortfragter og Tidsbefragter finder Sted. Iøvrigt deles der lige.

IV. Konnossement.

Indhold og Udstedelse.

Til § 151.

Bestemmelsen i 1ste Stk. svarer til Sølovens § 132, 1ste Stk., dog at man i Overensstemmelse med Forslagets almindelige Terminologi i Stedet for Skibsføreren nævner Bortfragteren som Udstederen af Konnossementet, ligesom det fremhæves, at Godset skal være indlastet. Om Modtagelseskonnossement, se nedenfor i § 167.

Paragraffens 2det Stk., der svarer til Sølovens § 132, 2det Stk., 1ste Pkt., angiver, hvilke Oplysninger et Konnossement altid skal indeholde for at være gyldig som saadant.

Den opstillede Formforskrift er dog ikke til Hinder for en vis Ubestemthed i de krævede Oplysninger; f. Eks. vil Bestem-

mellesstedet kunne være angivet som en Ordrehavn, og efter § 154 kan Konnossementet udstedes saavel til bestemt Person som til bestemt Person eller Ordre eller til Ihændeleveren.

Om hvem der kan udstede Konnossementet, henvises til § 95.

Til § 152.

Bestemmelsen i 1ste Stk. svarer til Sølovens § 132, 2det Stk., 2det Punktum, og angiver saaledes de Oplysninger, som enhver af Parterne kan forlange optaget i Konnossementet udover de i § 151 nævnte nødvendige Oplysninger.

De mindre Afvigelser, der vil findes mellem Forslaget og Søloven skyldes Hensyntagen til Konnossements-Konventionen.

Bestemmelsen i 2det Stk. angiver, i hvilket Omfang Udstederen (Bortfragteren) er berettiget til at tage Forbehold overfor de i Konnossementet indeholdte Oplysninger, og træder saaledes i Stedet for Sølovens § 145.

De i Søloven angivne Tilfælde, i hvilke der kan tages Forbehold, kan ikke anses som en udtømmende Opregning, og man har derfor anset det for mere hensigtsmæssigt at udtrykke Meningen som en generel Regel.

Bestemmelsen slutter sig nær til Konnossementslov-Forslagets § 3, Punkt 3.

Overfor andre Oplysninger fra Afladeren end de i § 152 Nr. 1 nævnte kan der altid tages Forbehold. Oplysninger om Godsets synlige Tilstand vil Udstederen derimod altid være forpligtet til indenfor Rimelighedens Grænser at kontrollere. Om Betydningen af Forbehold i Konnossementet indeholder §§ 161—162 Bestemmelser.

En Paategning om, at en Oplysning i Konnossementet hidrører fra Afladeren („ifølge Afladers Angivende“), maa være tilstrækkelig til at sikre Bortfragterens Ret.

Til § 153.

I Søloven findes ingen til denne Bestemmelse direkte svarende Regel. Af